

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 11 D'OCTUBRE DE 2019 | Número 54

PÀG. 3 | JOSEP LLUNELL

Quan sobren regles religioses
i falta humanitat

PÀG. 4 | JOSEP LLIGADASADAS

Fontamara, les forces del mal

PÀG. 12 | SÍNODE DE L'AMAZÒNIA

Petroli, armes i el papa Francesc

PÀG. 14 | JACQUES HAERS

"El perill de la secularització
és no preguntar-se
pel més profund de la vida"

PÀG. 17 | CÀRITAS CATALUNYA

Compromís comunitari
per afrontar la pobresa severa

PÀG. 20 | SOCIETAT

Pregària a Montserrat pels encausats de l'1-O

**Maria Rosa Ocaña: "El meu marit em va dir:
'què et semblaria si em fes sacerdot ortodox?'" | PÀG. 6**

PÒRTIC

S'haurien de fer més pel·lícules sobre persones a qui la religió ha marcat la seva vida. El testimoni de la Maria Rosa Ocaña mostra com no saps mai cap a on et portarà Déu. És una història ben curiosa que la va encaminar al món del cristianisme ortodox. Però alhora és una experiència molt comuna entre els qui es deixen portar per acabar trobant el que volien ser.

SUMARI

3 Panoràmica

Quan sobren regles religioses i falta humanitat, per Josep Lluell
Fontamara, les forces del mal, per Josep Lligadas

6-24 Actualitat

Maria Rosa Ocaña: "El meu marit em va dir: 'què et semblaria si em fes sacerdot ortodox?'"
Sínode de l'Amazònia: petroli, armes i el papa Francesc
Jacques Haers: "El perill de la secularització és no preguntar-se pel més profund de la vida"
Càritas Catalunya demana compromís comunitari per afrontar la pobresa severa
Pregària a Montserrat pels encausats de l'1-O

25 Recull de premsa | Vetlla pels presos a Montserrat - Sínode de l'Amazònia

26 Agenda | Criteris per la intervenció en el Patrimoni Sacre - Reflexions de Càritas - Tren missioner

28 La setmana a les xarxes

Quan sobren regles religioses i falta humanitat

PER JOSEP LLUNELL
A LES HOMILIES A SANT FELIP NERI

Què hi trobem en aquest episodi evangèlic? En el fons, aquí tenim altre cop la **paràbola del bon samarità**. El tema que planteja aquest evangeli no es refereix a l'agraïment o al seu contrari: **la ingratitud**. Evidentment, els 9 leprosos que no van tornar per agrair a Jesús llur guarició i la impuresa legal humiliant varen ser uns ingrats al 100%. Mentre que crida fortament l'atenció que l'únic agraït fos precisament el samarità.

El problema que planteja aquest relat és molt més seriós. El fet d'enviar Jesús els curats als sacerdots assenyalava en la legislació jueva la guarició de la malaltia i la purificació religiosa.

Doncs bé: foren precisament els 9 jueus els que no tornaren a donar les gràcies a Jesús, mentre que el samarità -l'únic que no creia en la llei religiosa- aquest va ser el que va tornar a Jesús per expressar-li els seus **sentiments humans de natural gratitud**.

L'ensenyança d'aquest episodi és ben clara: **la religió fidelment observada endureix el cor i deshumanitza les persones**. Els observants religiosos jueus varen perdre el sentit elemental de la gratitud. En canvi, el samarità -home sense religió- és el que fa el que és humà, el que és normal: l'agraïment cap al que l'ha guarit.

Què passa en molts ambients religiosos? **Que sobren observances i reglamentacions i falta humanitat**. Sobra Dret Canònic i falten Drets humans. Som realment humans, nosaltres? Som capaços d'entendre, de comprendre i d'acceptar les persones tal com són i no tal com les voldríem? O bé, anem pel món amb enveges, amb orgull, amb vanitat, amb ressentiments? Sabem perdonar? Sabem agrair?

Diumenge XXVIII de durant l'any. Cicle C
Barcelona, 13 d'octubre de 2019

JOSEP LLUNELL -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Devia tenir 19 o 20 anys, quan em vaig llegir la novel·la *Fontamara*, d'Ignazio Silone. No sé com la vaig descobrir. Potser a través del Joaquim Gomis, que era un entusiasta de les històries de perdedors, segurament perquè personalment s'hi sentia molt en comunió.

La novel·la em va enganxar, i me'n van quedar des de llavors, dins el cap, dues o tres escenes que de tant en tant em tornen. Aquest estiu me n'hi va venir una d'elles, i vaig pensar que seria bona cosa tornar a llegir la novel·la. Em feia por no poder fer-ho, perquè cada cop sóc més incaaç de seguir històries de ficció -siguin relats

Fontamara, les forces del mal

PER JOSEP LLIGADAS
A UNA FONT QUE RAJA SEMPRE

escrits, sèries de televisió o pel·lícules-, en què hi hagi gaires escenes de gent que s'ho passa malament, en el nivell que sigui.

Però la novel·la em va tornar a enganxar i la vaig llegir pràcticament d'una tirada. Em va enganxar perquè està magníficament escrita, i perquè està magníficament traduïda per Joan Fuster. La manera d'escriure d'Ignazio Silone em recorda, d'alguna manera, la forma d'explicar la passió de Jesús als evangelis: sense recrear-se en el dolor, sense necessitar la sang per fer captar el que passa i -en el cas de Silone més i en el dels evangelistes menys- amb unes puntes d'ironia que no

estan gens fora de lloc. Res a veure, per exemple, amb l'orgia de sang i fetge amb què Mel Gibson va destrossar la passió. I a més, tot plegat transmès en català, com he dit, per Joan Fuster, del qual no cal explicar res, sinó només que fa gràcia trobar-se de tant en tant alguna "nota del traductor" per justificar l'ús de tal paraula o tal expressió davant les previsibles reticències dels mestretites de la llengua.

Ignazio Silone va escriure *Fontamara*, la seva primera novel·la, l'any 1930, quan just tenia 30 anys, després d'haver estat militant i dirigent tant del partit socialista com del partit comu-

nista italià, i d'haver-los abandonat tant l'un com l'altre per incomoditat ètica. Aleshores, va decidir instal·lar-se a Ginebra i posar-se a escriure sobre allò mateix per què havia militat en política: sobre la situació de la gent pobra, condemnada, a més, a ser-ho tota la vida.

La novel·la està situada a Fontamara, un poble fictici de les muntanyes dels Abruços, on les terres són d'uns amos sense pietat, i on els pagesos que viuen a la terra -els *cafoni*, una paraula italiana intradueïble, que equivaldria més o menys al nostre aixafaterrossos, però que el traductor, amb bon seny, manté en la llengua original- l'únic que poden fer és mirar de sobreviure i mirar que la situació no se'ls espatlli encara més.

El tema de la novel·la és aquest: com la situació, efectivament, pot espatllar-se encara més. És el que aconseguirà l'arribada del feixisme, que en aquells anys en què escriu Silone ja porta un cert temps de funcionament, suficient com perquè hagi quedat clar com aniran les coses.

La novel·la, però, no és una novel·la sobre el feixisme. És una novel·la sobre els *cafoni*, i sobre

tots els *cafoni* del món assetjats per les forces del mal en els seus múltiples rostres. Però no forces demoníaqües, o forces del destí, o forces que estan per damunt de la realitat empírica. No, no, les forces del mal són forces humanes, estrictament humanes. Aquestes forces, en la novel·la, prenen el rostre de l'Empresari, que així és anomenat l'alcalde posat pels feixistes, que mostra clarament amb les seves actuacions que el mal no té cap aturador, i que es veu amb cor de destrossar la vida dels pobres com ningú no havia fet mai abans. Però no sembla gaire millor don Circonstanza -magnífic nom!-, l'alcalde de l'època anterior, suposadament democràtica, però que ara, en la nova situació, s'ha col·locat ben de pressa en el nou cercle de poder, fent veure, però, amb tota la hipocresia del món, que ell serà un bon intercessor per als *cafoni*.

Segurament que, avui, no tenim per aquí a prop *cafoni* com els de Fontamara a l'any 1930. Però tenim tota mena de situacions sense sortida com aquelles. Aquí, no tan greus, però un no pot deixar de pensar en els immigrants i els refugiats i, més encara, en els homes i dones sense futur que malviuen a l'Àfrica, o a Àsia, o a Amèrica Llatina... ¿l'Empresari? L'Empresari

és Trump, i és Bolsonaro, i és el per ara -i que duri així!- desnonat Salvini. I són tants i tants personatges foscos que mai no coneixerem. ¿l don Circonstanza? ¿Qui és don Circonstanza? ¿l qui són tots els altres que circulen per allà al voltant? A aquests segurament que no cal buscar-los noms ni rostres concrets, però sí adonar-se que, a molts diversos nivells, amaguen totes les complicitats de molts, començant potser, ni que sigui per omissió, per nosaltres mateixos. No, no es tracta de culpabilitzar-se, que no acostuma a servir de gran cosa. Però sí de tenir els *cafoni* al cap i, com ells, preguntar-se: ¿Què farem?

En fi. Us recomano molt que, si podeu, us llegiu la novel·la. Dic si podeu, perquè em sembla que després l'edició que en va fer el Club dels Novel·listes l'any 1967 no s'ha reeditat més en català. I és una mancança greu, per la novel·la en si i per la traducció. En castellà sí que se n'han fet noves edicions, i segurament que es deu poder trobar al mercat. Ja dic, per poc que pugueu, llegiu-vos-la.

Maria Rosa Ocaña: “El meu marit em va dir: ‘què et semblaria si em fes sacerdot ortodox?’”

“Els serbis em diuen *Popadia*, els russos *Matushka*, però jo soc la Maria Rosa”. Ella és la **Maria Rosa Ocaña**, membre de l'**Església Ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia a Barcelona**, i dona del sacerdot ortodox **Joan García**, conegut com a pare Joan. Amb voluntat de visibilitat i reconeixement, continuem així la sèrie d'articles de dones i Església.

Nascuda a Barcelona, del barri de Sant Andreu de Palomar, la Maria Rosa Ocaña prové d'una família molt treballadora i gens vinculada al món eclesial del moment. “No anàvem a escola religiosa ni teníem cap vincle amb cap parròquia”, afirma. Era més aviat, explica, una fe popular, de celebrar les festes socials però sense massa sentit de comunitat. Però això no impedeix que es vagi gestant en ella una gran inquietud, arribant-se a plantejar pel sentit de la vida. A través d'una persona de la feina, la Maria Rosa es comença a qüestionar temes profunds, i sobretot si creia que hi havia una altra vida més enllà de la mort. “A partir d'aquí i també a partir de les pròpies experiències viscudes es va despertar en mi aquest sentit transcendent, estava més receptiva i atenta a totes aquelles coses que em podien donar resposta a les inquietuds.”

Fiar-se de Déu

Quan aquesta persona de la feina marxa a l'estranger, la Maria Rosa sent com si caigués en un buit molt gran. "Em faltava aquella espècie d'aliment parlant d'aquells temes". Ara, anys després, reconeix que les persones sovint "anem a les palpentes en moments donats, no ens definim", però això va fer en ella que s'obris a conèixer diferents tradicions, com la mística, o l'espiritualitat. Fins que entra en escena el qui avui dia és el seu marit, quan ella tenia 19 anys.

En Joan García era oficial de la marina mercant i al moment de conèixer la Maria Rosa acabava de decidir començar de zero i abandonar la carrera a la marina. "En Joan es va adonar que la vida dins un vaixell no compatibilitzava amb formar una família que és el que ell volia". Quan es van conèixer, ell era molt bohemí, molt inquiet interiorment. Es casen i, per coneixences que van fer, connecten amb gent propera a l'ortodòxia. En aquell temps, els anys 70, aquí no existia cap comunitat d'ortodoxos, tret d'algunes famílies gregues que es reunien de tant en tant però sense estar constituïts en cap Església.

A L'ESGLÉSIA ORTODOXA, ELS HOMES CASATS PODEN ESDEVENIR SACERDOTS, ELS HOMES SOLTERS HAN DE DECIDIR-HO ABANS

En Joan va anar treballant interiorment fins que un dia pregunta a la Maria Rosa què pensaria si ell un dia esdevingués sacerdot, i ortodox. "Li vaig dir que jo no coneixia l'ortodòxia però que el coneixia a ell, i que si ell havia arribat fins aquell punt, jo què havia de dir? Vaig dir 'amén', i tot seguit, 'Déu, ajuda'm!'. A l'Església ortodoxa, els homes casats poden esdevenir sacerdots, els homes solters han de decidir-ho abans, o optar per fer vots de monjo. De fet, tots els bisbes ortodoxos surten del monacat, no surten dels preveres casats.

Els inicis de l'Església Ortodoxa de Sèrbia a Barcelona

I l'any 1972 comença tot. L'inici va ser en un pis, en un principal primera del carrer Arnau d'Oms de Barcelona. El van arreglar, hi van afe-

gir icones i l'iconòstasi. "Recordo un matrimoni francès que venia de París i que al veure la nostra modesta església ens va dir 'quanta fe que teniu'". Aquestes paraules volien dir per a la Maria Rosa que hi havia una vida interior rica i plena de fe. "No valoràvem tant els problemes i solitud d'aquells temps, valoràvem que Déu hi era, en la seva església, i que l'Església ortodoxa obria un camí que aquí, tot i ser desconegut, tenia una tradició espiritual molt potent i trencadora, acceptant preveres casats".

En el cas de la Maria Rosa i en Joan van ser uns catalans "a la recerca de", més que una diàspora d'ortodoxos que han de fugir del seu país i en el nou indret cerquen la seva tradició. "Vam anar a l'encontre d'alguna cosa, i no era una manera fàcil". L'ortodòxia no fa proselitisme, però el Pare Joan, "tan inquiet i estudiós des de sempre", reconeix Ocaña, va atraure un grup de gent jove que també estava en situació de recerca. "Sempre ens donava coses per pensar, érem adults lliures que escollíem un camí, ja que sempre s'ha valorat molt la llibertat de la persona i això ha fet que es traduís en un compromís". Van veure la necessitat de buscar un Patriarcat que els acollís, i després de provar al de Romania que no va ser

“Hi ha una gran generositat dels sacerdots ortodoxos d'aquesta parròquia perquè han estat voluntaris al 100%”

possible per la situació política que vivia aquell país aleshores, van anar a recaure al Patriarcat de Sèrbia, ara fa més de 30 anys.

Van estar a Arnau d'Oms des de 1972 fins al 1980, fins que va arribar una Pasqua en què van començar a venir molts ortodoxos que busquen la seva església i no la trobaven. "Imagina't la gent per les escales de l'edifici perquè ja no entrava ningú més al pis". Van buscar un altre lloc més gran, al carrer Aragó 181, l'església actual. "Tu vens aquí un diumenge i trobaràs ucraïnesos, moldaus, russos, catalans", ens explica la Maria Rosa. I això? Preguntem. "Perquè els ortodoxos estem en la mateixa comunió, tot i que a nivell eclesial té una estructura diferent a la del catolicisme, per exemple. No hi ha un Papa, són els patriarques els caps de l'Església, l'igual entre iguals". El culte a la parròquia es fa en tres llengües, català, romanès i eslav, perquè es dona cabuda a tota la gent, "és un mosaic de procedències".

La generositat com a model de vida

Una de les coses que la Maria Rosa destaca de la seva parròquia ortodoxa és la gran genero-

sitat dels sacerdots ortodoxos que tenen i han tingut. "Els sacerdots ortodoxos d'aquí han treballat sempre, han hagut de compaginar la seva vida professional amb la vida familiar i la vida d'Església".

En el cas del Pare Joan, ja jubilat, ha treballat des d'articulista per a una publicació, com fent fitxes de clients per a *La Vanguardia*. Va estudiar psicologia i va fer de consultor a les empreses en el departament de recursos humans, fins que va engagar una consultoria pròpia i feia assessorament per a empreses, junt amb la Maria Rosa. Tenen dos fills i quatre nets. "No hem barrejat mai la vida professional amb la nostra fe", afirma Ocaña, "no vas d'ortodox per la vida, passes desapercebut tot i que el meu marit té anècdotes molt divertides quan sortia a la televisió com a sacerdot ortodox i després els veïns el reconeixien". "Saps com situàvem la cosa davant la gent perquè no ens veiessin estranys?", ens pregunta. "Dient, 'sap la Reina Sofia, doncs és ortodoxa', Ah... deien, com si fos una mena de garantia, com un punt de referència".

I on diria, doncs, que es nota que són ortodoxos? "En la dedicació, això els fills ho noten". Sem-

pre han tingut un sentit enorme familiar, i els fills saben de sempre que per a els seus pares el diumenge és sinònim d'Església. "Si treballem a casa, que encara ara ho fem, és per a l'Església. Si nosaltres viatgem és per a l'Església".

"EL PROBLEMA QUE PATEIXEN AQUESTES COMUNITATS ORTODOXES ÉS LA SUPERVIVÈNCIA MATERIAL"

El temps de dedicació és el que realment marca que estan en una Església ortodoxa i amb una responsabilitat que correspon al fet que el pare Joan sigui actualment el vicari per a tot Espanya i Portugal. Abans també era rector de la parròquia de Barcelona, però ara ho és el pare Martí. En Joan actualment és el responsable de la quinzena de parròquies que han anat sortint per tota la Península. A Palma, a Bilbao, a Irún, a Alacant, a La Corunya... han anat sortint, sempre perquè han demanat l'ajuda, mai fent proselitisme. Aquestes noves comunitats, explica Ocaña, comencen fent litúrgia dintre

d'una casa o en algun local deixat fins que es veu la continuïtat i es busca un local, per petit que sigui. "Aquestes comunitats ortodoxes el problema que pateixen és la supervivència, la supervivència material", afirma.

Les obres socials que van fer primer a la parròquia de Barcelona va ser l'acollida, que l'Església fos un lloc de referència. "Sempre menciono el cas d'un senyor libanès que va dir que quan va arribar a Barcelona no coneixia ningú, ni la llengua. Però va dir que hi havia dues coses que li havien fet agafar-se com a punt de referència, el mar i l'església".

I precisament l'Església ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia a Barcelona no va sobrada, compta amb gent humil i treballadora, i és una església no subvencionada. "Després de tants anys m'adono que hi ha una gran generositat dels sacerdots ortodoxos d'aquesta parròquia perquè han estat voluntaris al 100%". Actualment compten amb cinc sacerdots, que han estat treballadors fins que s'han jubilat. I aquesta parròquia de Barcelona, que des del 1972 està constituïda, sempre ha hagut d'ajudar a les comunitats que anaven naixent.

El sacerdoti reial, per a tots

I com és la litúrgia ortodoxa?, preguntem. "Sempre veuràs als sacerdots i al cor". El poble normalment està callat, "es fa receptiu a l'escolta, a allò que es transmet a través dels cants o les pregàries". Però quan parlem del sacerdoti a l'ortodòxia, afirma Ocaña, no fa referència a un rol exclusiu. "Sempre s'ha dit que tot cristià, sigui nen o nena, home o dona, tots participem del que se'n diu el sacerdoti reial. Vol dir que si venim del Poble d'Israel del qual es diu que és un poble de reis, sacerdots i profetes, en el moment en què un té el bateig, automàticament gaudeix d'aquestes potències i qualitats, i ser sacerdot vol dir que cada persona que va a l'església ha de presentar la seva ofrena a l'altar". Una altra cosa és el sacerdot ministerial.

La tradició ortodoxa, però, és molt tradicional, conserven els arquetips d'home i dona, però almenys en aquesta parròquia, explica Ocaña, "no hi ha la discriminació entre el qui és sacerdot i qui és poble. Tots formem part del poble". Al sacerdot se li atorga un altre rol i es respecta moltíssim la seva figura, entre els nens, fins i tot. Li donen un sentit de gran respecte, "però

respecte no vol dir superioritat". Al mateix temps els sacerdots, i Ocaña ho veu, "són gent molt propera al poble".

En aquesta parròquia hi ha un sacerdot que pot venir cada dia i a dos quarts de set fa ofici de vespres. Els dijous des d'inicis d'octubre s'inicia l'Escola de Teologia, hi ha un taller d'iconografia amb una assistència del 80% de catòlics, i se celebra la divina litúrgia els diumenges a les del matí. També compten amb la fraternitat de Santa Eulàlia, santa molt estimada, i de la qual la Maria Rosa n'és presidenta. El culte és l'eix de la parròquia. "Jo sempre dic que la nostra vida a la terra és un viatge, que la nostra ànima necessita un altre aliment, l'espiritual, i que l'ortodòxia és un camí que nodreix de coses que omplen l'ànima i que ajuden molt a afrontar la vida allà on estàs".

Els nens a l'Església ortodoxa reben el bateig, la confirmació i la comunió tot junt, encara que sigui un nadó. Per què?, li preguntem, doncs perquè el concepte oriental de les Esglésies ortodoxes afirma que, de la mateixa manera que a un nen petit la mare no necessita preguntar-li quan vol menjar perquè sap que és aliment ne-

cessari, se sap que la comunió és un aliment, no simbòlic, sinó real, i és aliment espiritual”.

“Quan em demanen sovint que resumeixi en tres segons la meva fe jo sempre responc ‘El Credo de Nicea’”, afirma Ocaña, “allà hi és tot”. Els ortodoxos creuen que Crist s’encarna en Jesús, però els ortodoxos sempre diran Jesús-Crist perquè quan es fa el senyal de la Creu els ortodoxos el fan amb tres dits de la mà ajuntats, dos cap avall, a mode de pinça, i amb aquest petit gest condensen ‘Déu pare, Déu Fill i Déu Esperit Sant’, les dues naturaleses del Crist. “Déu en tres persones i les dues naturaleses del Crist, una humana i una altra divina, Jesús-Crist”.

Ocaña, que afirma que sempre està estudiant Teologia, és també una gran defensora dels teòlegs ortodoxos i de les dones ortodoxes que han fet una gran i profunda literatura. “Hi ha grans pensadors i teòlegs amb una gran profunditat i que estan responent a les preguntes d’avui, però que són vertaderament uns desconeguts a Occident”, reconeix. I també hi ha el cas de nombroses dones ortodoxes, com la **Maria Skobstov**, ortodoxa al camp de concentració, o **Tatiana Goricheva**, que a través de la filosofia descobreix l’ortodòxia, com a grans referents femenins i religiosos.

I acabem la nostra extensa conversa amb el concepte d’un arbre, figura que atrau a la Ma-

ria Rosa especialment des de joveneta. “Jo miro un arbre, què em diu aquell arbre? Té una vida interior riquíssima, necessita per viure la llum i tira cap amunt, però també necessita l’aigua i les sals minerals de sota terra i a través de les arrels és capaç de trobar allò que busca per donar-li la vida”. Ara la Maria Rosa, després de fer balanç de vida no pot estar més que agraïda. “Ara ja en una etapa de la vida sent àvia, em miro la vida i tinc un agraïment molt gran i profund per tot el que hem fet, procurat i aconseguit”.

Sínode de l'Amazònia: petroli, armes i el papa Francesc

Aquest dilluns han **començat** al Vaticà les sessions del **Sínode de l'Amazònia**, convocat pel papa **Francesc** per tractar, principalment, els abusos que pateixen els indígenes per part de les empreses extractives, **l'ordenació** d'homes casats i la destrucció de la **biodiversitat**, sense deixar de banda les qüestions que afecten l'evangelització. Han estat convocades 283 persones, de les quals 113 són bisbes, 72 pares sinodals i 98 experts i convidats especials, tals com **Ban Ki-moon**, exsecretari de les Nacions Unides, o la jurista filipina **Victoria Lucia Tauli-Corpuz**, relatora especial de Nacions Unides sobre els drets dels pobles indígenes. En aquest Sínode participen 35 dones, el major nombre que ha tingut mai una trobada d'aquestes característiques.

Ja fa temps que els **sectors més crítics** amb Francesc han posat en marxa les màquines per intentar-lo posar en escac. Però per aquest Sínode s'han focalitzat en tres formes concretes. Un és favorable al papa però amb ganes d'empènyer cap a una reforma més visible. La baixa presència de dones en el Sínode ha suposat que un grup de religioses hagin decidit reunir-se a Roma per reclamar que les participants

a la trobada convocada pel Papa puguin votar les conclusions finals. La monja benedictina **Teresa Forcades** hi ha estat present. En sentit contrari, un altre grup que ha mostrat la seva disconformitat amb el pontífex han estat els ultraconservadors, a través d'una trobada de més de 200 persones. En aquesta trobada van criticar que es posi sobre la taula la possibilitat d'ordenar homes casats. Dins aquest grup s'hi podien trobar cardenals de la cúria vaticana, tots ells contraris a les formes i les decisions del papa. En tercer lloc, el president de Brasil, **Jair Bolsonaro**, que ha reclamat a Francesc que en el Sínode s'abordin qüestions religioses i que afectin a l'Església, i que no entri en els temes interns de Brasil, com per exemple com gestiona l'Amazònia el govern brasiler.

Els intel·lectuals, *think tanks* i mitjans de comunicació contraris a Francesc estan recolzats per grans empresaris que tenen interessos contra-

ris al Papa. Cal tenir present que fins no fa gaires mesos, a un centenar de quilòmetres de Roma, s'havia instal·lat l'Institut Dignitatis Humanae (IDH), un *think tank* destinat a formar els líders europeus de la dreta i ultradreta. Aquest Institut havia estat promocionat per **Steve Bannon**, exassessor del president **Donald Trump**.

La gran pregunta, però, és qui finança les campanyes de desprestigi vers el papa Francesc o els espais de trobada i reflexió més ultraconservadors. I la resposta la trobem analitzant alguns dels grups contraris a la celebració del Sínode sobre l'Amazònia; en concret als ultraconservadors i a Bolsonaro. Aquests troben empara i suport (i finançament) sobretot en sectors dels Estats Units, tal i com s'ha pogut comprovar amb la presència de l'exassessor de Trump, o a través de declaracions fetes per diferents bisbes i cardenals. I Bolsonaro troba suport en les empreses que volen explotar, de forma indis-

criminada, el pulmó del món. Per tant, es dona la situació que les empreses extractives de petroli i minerals tenen interessos contraris als del papa Francesc, fet que les porta a donar suport, com també fan altres empreses d'altres sectors, com seria el de les armes. Aquest suport pot ser econòmic, de contactes, d'espais per reunir-se o presència en les trobades. Un gran *lobby* nord americà té interès en pressionar perquè les idees de Francesc es quedin en això, idees.

El papa Francesc està disposat a plantar a cara als diferents detractors i crítics, ja sigui a través de les encíclics, entrevistes, homilies o altres intervencions públiques. Ell s'ha marcat una agenda i la vol portar a terme, costi el que costi, agradi o no agradi.

Remoure consciències mai ha estat tasca fàcil.

Jacques Haers: “El perill de la secularització és no preguntar-se pel més profund de la vida”

El jesuïta **Jacques Haers** és professor de Teologia i Ciències Religioses a la Universitat Catòlica de Lovaina. Dilluns passat va participar en la conferència d'inici de curs Cristianisme i Justícia. Conversem amb ell sobre el seu camp de coneixement, la reconciliació.

La reconciliació és possible en un món amb tants conflictes?

Si no és possible estem en un embolic terrible. Ha de ser possible perquè ho necessitem. Hi ha un salt, una confiança, un camí molt llarg per fer-ho possible. Imagina't una persona que odies, o que t'odia a tu. No voleu veure-us ni trobar-vos. Però tenim la confiança que al cel estarem junts, compartint la taula. Si t'imagines aquest futur, quina és la conseqüència en la teva vida ara? Perquè això et permet fer passos en la direcció de la reconciliació, tot i que ara mateix sigui impossible. La visió d'un món reconciliat, fins i tot en un món en desesperació, permet fer passos.

Només hi ha una manera de reconciliar-se?

Hi ha diferents tipus de reconciliació. Es pot decidir viure cadascú la seva pròpia vida sepa-

rada. No ens ataquem, no ens farem mal. Un altre tipus de reconciliació és en la que malgrat l'enemistat es busca un punt de trobada per anar fent, poc a poc, una realitat nova. Això és molt més difícil. També hi ha tipus de reconciliació retributiva i restaurativa, en les quals es tracta de compensar pel mal que s'ha fet. Hi ha diferents etapes en tot això.

Reconciliar és viure junts de manera que la vida comuna ens ajudi a tots. Des del meu parer de teòleg, en la creació estem en relació amb Déu i ens trobem en una convivència amb els altres.

Sembla difícil quan les divisions augmenten i cada vegada són més grans les distàncies.

Sí, i ja és una manera de reconciliar-se. Vivim en vaixells separats i distants, que no volen xocar. No obstant això, hi ha dues coses. La primera és que xocarem segur. El món no es pot dividir tant. Cal diferenciar entre la línia i l'espai fronterers. Anem a trobar-nos sempre en espais fronterers. La trobada és inevitable.

La segona és que no ens podem enriquir més si no entrem en contacte amb l'altre que realment

és un altre. No entrar en contacte amb altres és un empobriment a nivell humà, és perdre humanitat.

Abans de la reconciliació és necessari el reconeixement. Què passa amb els morts a la Mediterrània si el reconeixement és només mediàtic?

Hem de tractar que aquest reconeixement es faci, i no només per fidelitat i respecte als que tracten de creuar la Mediterrània, sinó també per nosaltres que estem perdent la nostra humanitat. Allò que en última instància ens fa humans és la compassió, no ser subjectes aïllats o desconnectats. Perdre aquesta connexió és perdre la nostra humanitat. Per por, per orgull o perquè no volem que la nostra riquesa es toqui, diem 'aquests immigrants no existeixen'. Però negar-los és perdre part dels que profundament som.

Aquesta és la importància de l'altre com a altre. A vegades diem que ens entenem bé amb altres, però resulta que són solament aquells a qui donem el dret de ser altres. També hi ha aquells als que no reconeixem com altres: els

altres. La relació d'alteritat és fonamental, no com un afegit a la subjectivitat, sinó l'alteritat defineix la subjectivitat. En matemàtiques es parla de la teoria de conjunts: primer hi ha un conjunt que influeix en les relacions entre individus. En flamenc tenim una paraula per definir-lo, que ve a significar 'l'aliança del destí'. Som aliats en el destí de ser món, de ser creació.

El marc en què ens movem canvia?

A Flandes i aquí a Catalunya es crea una identitat difícil. Una identitat que està disposada a col·laborar en un futur junt o una identitat que es vol definir a si mateixa pendent de no ser l'altre. En un conflicte, els partits, la gent involucrada, s'ha de trobar per buscar junts un camí.

Reconeixent la legitimitat de la posició de l'altre, en qualsevol de les parts?

Això pot implicar que un s'ha de donar compte que l'altre no arriba a reconèixer aquesta identitat diferent. A Espanya i Catalunya hi ha jocs d'identitat múltiples i complexes. Això cal solucionar-ho d'una manera no violenta, que no forci més els dos blocs. La pregunta és com fa-

rem junts una realitat nova. La frontera pot ser separació en la qual es deixa de banda a l'altre. En canvi, si és espai de trobada poden brollar possibilitats noves per molt lent que sigui. El mestissatge és una cosa així. En l'espiritualitat és el que anomenem camí del discerniment en comú. M'encanta que ara els jesuïtes fem èmfasi en aquest camí del discerniment en comú. Sovint diem 'no m'entenen'. Aquesta manera de parlar ja em distancia de l'altre. La pregunta hauria de ser 'com ens entendrem?'. Això és el que és difícil i sovint comporta patiment per arribar a aquesta trobada. La pregunta que ens podem fer és si estem disposats a patir sense generar patiment a l'altre.

A Flandes amb l'islam i concretament amb el vel ens trobem en una situació semblant. Hi ha gent que té por al desconegut, quan s'ha de veure com una contribució a la taula de discer-

niment. Això pren temps perquè hem d'entendre què aporta cada un a aquesta taula i quines pors ens habiten.

Un altre fet semblant entre Flandes i Catalunya és el procés de secularització. Quin és el paper de les diferents tradicions religioses en els processos de reconciliació?

La pregunta que planteja la religió és 'què és el més fons, el més profund en la teva vida?', quina és la nostra 'font de Vida'. El més perillós que veig en la secularització és oblidar-se d'aquesta pregunta. Secularització vol dir que estem perdent aquesta relació. Quan això s'oblida, la reconciliació es fa molt difícil. Pot portar a no acceptar aquesta compassió fonamental i és com tallar una part del meu ésser. Aquest és el perill de la secularització, no el perdre a Déu en un sentit institucional.

El compromís amb la justícia social es veu afectat per tot això?

Es necessita fe per treballar per la justícia i la fe cristiana implica treballar per la justícia. Si això es desconnecta hi ha un problema. Primer, hi ha gent treballant per la justícia que no tenen per què ser cristians. Nosaltres sempre hem d'ajudar a aquesta gent en la seva fe perquè romangui en el seu treball al servei de la justícia. Una fe que no té per què estar d'acord amb el credo cristià. La fe cristiana també s'ha utilitzat per oprimir al llarg del temps. D'altra banda, si la fe és cristiana implica treballar per la justícia. Has de preguntar-te quin tipus de fe tens. Si és una fe que et permet matar el pobre, com va fer l'Alemanya nazi, no és fe cristiana.

Càritas Catalunya demana compromís comunitari per afrontar la pobresa severa

“No hem fet els deures com a societat”. Segons Càritas Catalunya cal seguir treballant per la plena integració de les persones i per una societat cohesionada. Les dades de la Memòria 2018, presentada aquest dimecres a Barcelona, parlen d'un augment de les desigualtats paral·lel al creixement econòmic. Baixen les persones beneficiàries, però augmenten les que necessiten una atenció intensiva. L'any 2018 es van beneficiar de l'acció social de Càritas amb seu a Catalunya 220.631 persones. El perfil d'aquest col·lectiu es manté similar al d'anys anteriors: la majoria són dones -56%-, en edats compreses entre els 30 i els 64 anys i amb fills a càrrec. Amb tot, ha augmentat més de deu punts

percentuals el perfil de persones soles -un 33%-. Segons ha apuntat **Conxa Marquès**, de la Comissió d'Acció Social de Càritas Catalunya, aquesta dada “reflecteix l'augment de persones sense llar i l'augment de persones migrants que arriben a Catalunya”.

L'informe Foessa ja mostrava un milió i mig de persones a Catalunya en situació d'exclusió social. I la Memòria 2018 de Càritas Catalunya apunta també el risc de cronificació. “Són números que en una situació de recuperació econòmica ens preocupen”, ha dit Anna Roig, representant de la Comissió de Comunicació de Càritas Catalunya.

Com a factors d'exclusió ha apuntat la **precarització del treball** -persones, per exemple, que no troben una jornada completa, o que encadenen contractes de dos o tres dies-, la manca d'un habitatge digne o segur i la insuficiència de recursos -una de cada quatre persones està obligada a reduir despeses en subministraments-. Aquest marc vital impacta negativament en la salut: "La precarietat provoca mala salut i la salut provoca exclusió", ha explicat Roig. Segons Foessa, 780.000 persones a Catalunya han deixat tractaments mèdics per reduir despeses.

Comunitat per pal·liar l'exclusió

Aquest escenari es produeix, segons Càritas Catalunya, per una "societat desvinculada". "Necessitem revincular-nos els uns amb els altres", ha dit Anna Roig. I ha recordat que les Càritas parroquials i diocesanes estan "compromeses en la construcció de la comunitat".

En la mateixa línia s'ha expressat el president de Càritas Catalunya, **Francesc Roig**, "Càritas continua essent al costat dels pobres, dels que

necessiten suport i companyia". Segons Roig, és aquesta "la imatge del que l'Església ha fet sempre, des de fa 2.000 anys". El president de Càritas Catalunya ha subratllat també el paper dels donants, dels que es preocupen per la situació dels altres. "Són persones amb generositat demostrada al llarg dels anys" i els possibiliten sostenir l'ajuda.

Segons el cardenal i arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, les dades no sempre mostren la feina diària de les Càritas parroquials en barris i pobles. Ha destacat així el treball invisible de les associacions que treballen pels altres. El responsable de la pastoral social de la Conferència Episcopal Tarraconense i bisbe delegat d'aquest òrgan a Càritas Catalunya, ha fet referència a tanta gent d'Església que acull les persones més vulnerables: "Això mostra la riquesa humana i el cor de la nostra societat", ha reafirmat.

Omella ha demanat "reaccionar" davant la polarització social que apuntava l'informe Foessa. I fer-ho també en els casos en què les persones no se'n surten amb els propis recursos: "No pot ser, no es pot cronificar la pobresa", ha subrat-

llat. I ha defensat que "cada ésser humà compta". En el cas de les persones migrants ha recordat que cadascun dels nouvinguts "és un ésser humà, un germà nostre, que necessita l'acollida, que té un nom i una història".

Quan l'exclusió severa es consolida

Anna Roig ha insistit en la descripció d'una "societat polaritzada" i en la consolidació de "l'exclusió social severa", que ja apuntava el

darrer informe Foessa presentat el mes de juliol. I aquí posa l'alarma Càritas Catalunya: en temps de recuperació, les persones que viuen situacions precàries no se'n surten. De 2013 a 2018 l'exclusió social severa ha augmentat en tres punts a Catalunya, passant del 9,3 al 9,6% de la població.

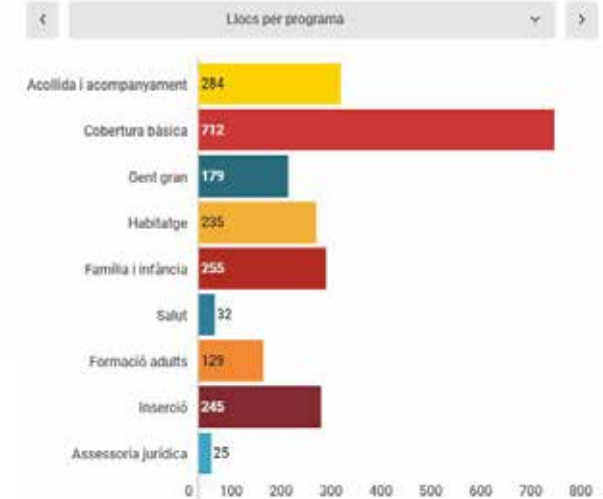
L'exclusió social severa comporta, ha dit Roig, un procés de pèrdua d'integració i de participació. La persona "deixa de participar a causa d'una manca de drets". En paral·lel, la xarxa familiar s'ha debilitat i, segons Marquès, hi ha parelles que es trenquen en contextos de dificultat socioeconòmica. "El matalàs familiar s'ha reduït, té menys capacitat", ha dit Roig en

referència a la xarxa informal que durant la crisi va mantenir moltes persones.

En aquest sentit, Roig ha recordat que fa temps que Càritas ha ampliat el concepte de pobresa per parlar d'exclusió social. Per pal·liar aquesta situació, demanen estabilitat pressupostària en les partides socials a l'administració. I en concret, garantir un habitatge digne i l'accés a uns ingressos mínims amb la implementació de la renda garantida.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Programes Càritas 2018

Pregària a Montserrat pels encausats de l'1-0

Aquest dissabte 5 d'octubre el vespre s'ha omplert la Basílica de Montserrat per celebrar una **vetlla** de reflexió i pregària en solidaritat amb els encausats per l'1 d'octubre. L'acte ha comptat amb una àmplia representació del Govern. El president de la Generalitat **Quim Torra** ha llegit un dels textos que s'han **alternat** amb els cants i les pregàries i també hi han intervingut membres d'altres entitats i partits sobiranistes.

En la vetlla s'ha llegit una carta conjunta dels presos de Lledoners, Mas d'Enric i Puig de les Basses. L'Abadia de Montserrat va emetre un comunicat remarcant que ha permès aquesta pregària com tantes d'altres que es fan a Montserrat per motius molt diversos i que es va demanar als organitzadors que no es convertís en un acte polític: "Montserrat es reafirma en les preses de posició que ja ha fet públiques a favor del dret a decidir i del diàleg. El monestir no vol ni pot posicionar-se a favor o en contra d'opcions polítiques concretes defensades d'una manera pacífica i democràtica. Montserrat és i vol ser sempre la casa de tothom."

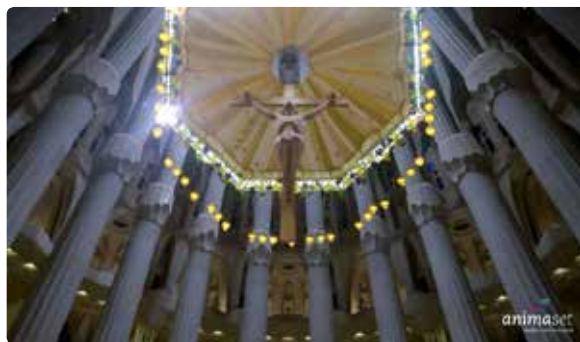

Estudiar Teologia, traslladar el coneixement a la vida

Obria el calendari de lliçons inaugurals l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona el 26 de setembre, el seguia l'ISCR Don Bosco celebrant la inauguració de curs el 2 d'octubre. Fa ben pocs dies, el 8 d'octubre, era el torn de l'ISCREB, i la setmana vinent, el dijous 17, ho farà l'IREL, de Lleida. Unes lliçons inaugurals que en la majoria de casos són obertes al públic, i que alhora són una evidència del que s'ofereix durant el curs: fer del coneixement una pràctica de vida, i fer vida allò que a les aules s'impar-teix i s'explica.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

'La Sagrada Família. La Bíblia en Pedra', de Jordi Roigé, premiat a Buenos Aires

El documental 'La Sagrada Família. La Bíblia en Pedra', dirigit per **Jordi Roigé** i produït per Animaset per a la Sagrada Família, ha estat guardonat com a Millor Migmetratge del Festival Arte Non Stop, en aquesta edició 2019. Paral·lelament, en la categoria de Migmetratges ha guanyat el premi de Millor Pel·lícula i Millor Fotografia per **Benet Roman**. D'altra banda, aquesta producció catalana ha estat seleccionada a Itàlia en 22a Edició del Festival Religion Today, que l'emetrà aquesta setmana a Trento.

ANIMASET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Enmig d'un món ferit... el sopar "dels sentits i els sentiments"

Una voluntària de l'Hospital de campanya va suggerir fer un sopar "benèfic" amb la implicació de molta gent. Es tractava de unir esforços i de posar en marxa una cadena de favors. Aquest 'Sopar dels sentits i dels sentiments' va reunir a Santa Anna 200 comensals i un bon grapat de joves de dues escoles de Teresianes van servir les taules. No es tractava només de una "obra benèfica" per a recollir cèntims, sinó de viure sentiments d'empatia, compassió, misericòrdia, fraternitat, justícia i amor.

M. VICTÒRIA MOLINS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Taulada: molt més que un menjador social

Entre cinquanta i cent persones mengen cada dia al menjador social La Taulada. Impulsat per la parròquia de la Mare de Déu del Lledó de Valls, porten l'evangeli a la pràctica. El missioner claretí **Joan Font** és l'ànima del projecte. Explica que en aquest món marginal "hi ha persones més o menys ben situades, d'altres amb molta deficiència i en risc d'exclusió". En Josep Maria fa uns mesos que ve a dinar al menjador. Hi va entrar amb certa recança. Però de seguida s'hi va sentir com a casa. Ara, amb d'altres voluntaris, es dedica a arreglar pisos que els cedeixen temporalment per a famílies en situació de vulnerabilitat.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Deu tradicions religioses participen a la pregària interreligiosa per la pau a Lleida

El Teatre de l'Acadèmia Mariana es va transformar el 4 d'octubre en un espai d'acollida per la pregària interreligiosa per la pau organitzada per la delegació d'ecumenisme i diàleg interreligiós del bisbat de Lleida. Hi van participar representants de 10 religions o tradicions religioses amb presència a la ciutat de Lleida. A mitja llum, amb l'escalfor de les espelmes i una música suau i relaxant, cada grup va tenir ocasió de compartir en confiança la seva pregària. Sota el lema 'Actuem per la Pau?' es congregaran en noves ocasions al llarg del curs.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El patrimoni religiós català s'obre a Europa

Catalonia Sacra se suma a les **Jornades Europees del Patrimoni**. Aquest cap de setmana, esglésies i catedrals oferiran més d'una trentena d'activitats per donar a conèixer l'alt valor del seu patrimoni cultural en una iniciativa coordinada per l'Agència Catalana del Patrimoni. Visites guiades, activitats exclusives, jornades de portes obertes o visites accessibles conformen l'oferta que proposa pels dies 11, 12 i 13 d'octubre. Un dels moments àlgids serà diumenge a les deu del matí quan alguns dels campanars més emblemàtics de Catalunya faran un repic de campanes festiu conjunt.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Segona Cursa d'Orientació Solidària amb la Fundació Salut Alta

El diumenge 27 d'octubre la Fundació Salut Alta ofereix una jornada de portes obertes al barri a través de la II Cursa d'Orientació Solidària organitzada conjuntament amb el Club d'Orientació de Catalunya. És un format que s'adapta a perfils de totes les edats. Cal fer la inscripció prèvia a través d'un formulari online obert fins el 20 d'octubre. Dur a terme una cursa d'orientació permet conèixer aquesta zona de la ciutat, viure la diversitat que hi ha al barri en primera persona i col·laborar amb els projectes de l'entitat.

FUNDACIÓ SALUT ALTA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Treball decent i sou digne

Més de cinquanta persones es van concentrar dilluns a la tarda a la Plaça Sant Jaume per reclamar polítiques d'ocupació que ajudin a revertir les conseqüències d'un mercat de treball inestable que crea una ocupació precària. L'acte públic, organitzat per la Plataforma Església pel Treball Decent, ha comptat amb la participació del Casal de joves la Barceloneta. Han estat els encarregats d'acolorir una il·lustració del ninotaire **Nando** que mostra un jove i una persona de mitjana edat sostenint unes pancartes. El jove es manifesta per un futur digne, i la persona gran es manifesta per un treball decent.

ESGLÉSIA PEL TREBALL DECENT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els bisbes preparen la celebració dels 25 anys del Concili Tarraconense

El 21 de gener del 2020 es compliran els 25 anys de l'obertura de les sessions del **Concili Provincial Tarraconense**. Els bisbes catalans han anunciat que preveuen celebrar diversos actes commemoratius. En el **comunicat final** de la darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, han explicat que faran "diversos actes a les diòcesis, un acte acadèmic a l'Ateneu Universitari Sant Pacià, la reedició comentada dels Documents i Resolucions i la celebració eucarística a la Catedral de Tarragona la vigília de la Pentecosta", coincidint amb l'aniversari de la clausura del Concili.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Es convoca el XXX Premi Joan Profitós d'assaig pedagògic

La Fundació Joan Profitós, sota el patronatge de l'Escola Pia de Catalunya i la Societat Catalana de Pedagogia, convoquen el Premi Joan Profitós amb la finalitat d'estimular la reflexió sobre les accions pedagògiques que busquen desenvolupar íntegrament la persona. Amb un import de 2.500 euros, el guardó reconeix assajos i estudis amb un contingut que giri al voltant de l'acció educativa. Aquest pot ser una reflexió pedagògica o bé una anàlisi d'aquest àmbit, escrits en llengua catalana.

ESCOLA PIA DE CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'ACO comença un curs dedicat a la formació

'Tu tens paraules de vida eterna' és el lema de la 66a **Jornada General de l'ACO** que se celebrarà el proper 12 d'octubre al col·legi Salesians Sant Joan Bosco, al barri d'Horta de Barcelona. Aquesta citació de l'Evangelí de Joan s'ha triat per un curs en què s'abordarà la formació, tal i com es va marcar l'entitat a l'XI Consell. Un dels plats forts serà la ponència a càrrec del director de Cristianisme i Justícia, **Xavi Casanovas**, i se centrarà en el fet que la formació és la tercera pota de la vida d'un cristià (servei, comunitat-pregària, formació), malgrat que, probablement, sigui la que menys es cuida.

ACO | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Entitats cristianes preguen per posar en pràctica l'ecologia integral

"Una ecologia integral implica dedicar una mica de temps per a recuperar la serena harmonia amb la creació". Aquesta és una de les diverses frases de l'encíclica *Laudato Si'* que divendres al vespre es van llegir al Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona. Una vuitantena de persones s'hi van aplegat per **pregar coincidint amb la cloenda del Temps de la creació**. El consiliari de Justícia i Pau, **Josep M. Fisa**, va parlar de **sant Francesc** com a "figura inspiradora": "Fill de família benestant, va abraçar un estil de vida auster i comunitari que el feia proper a totes les criatures".

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Dos cardenals espanyols per al diàleg amb el món musulmà
Dg, 06/10/2019 | El País

Obertura del Sínode. El Papa recorda que l'Evangeli no s'imposa, s'ofereix
Dl, 07/10/2019 | Vatican News

El prior del Valle de los Caídos denega l'autorització d'exhumació de Franco
Dc, 09/10/2019 | La Vanguardia

Almenys dos morts en un tiroteig prop d'una sinagoga a l'est d'Alemanya
Dj, 10/10/2019 | La Vanguardia

Sor Lucía Caram llança un missatge «de SOS urgent» als manresans per la Plataforma d'Aliments
Dj, 10/10/2019 | Regió 7

Càritas desmenteix Vox: no són els estrangers els que reben més ajudes socials
Dj, 10/10/2019 | La Vanguardia

Darreres excavacions a l'ermita de Sant Jaume de la Granja d'Escarp
Dv, 11/10/2019 | La Mañana

L'Amazònia necessita una Església més àgil en les seves decisions
Dv, 11/10/2019 | Vatican News

Dilluns 14 d'octubre

- **Curs: "Com ens parla la Bíblia?"**. Del 14 d'octubre al 5 de desembre. De 9 a 23 h. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Críteris per la intervenció en el Patrimoni Sacre: De Notre-Dame de París a la parròquia de Lurdes del Poble-Sec**. De 16 a 18 h. Auditori de la Fundació Joan Maragall. Barcelona.
- **Inici de curs del Cicle de Reflexions de Càritas, amb Míriam Feu**. De 17 a 19 h. Seminari Conciliar de Barcelona. Barcelona.
- **Església amb rostre de dona, per Lola Jara i Juan Badía**. De 18 a 20 h. Espai d'Interioritat Francesc Palau. Barcelona.
- **Una lectura sufí de la poesia d'Omar Jaiyyâm**. Del 14 d'octubre al 18 de novembre. De 19:30 a 21 h. Institut d'Estudis Sufis. Barcelona.

Dimarts 15 d'octubre

- **Santa Teresa: dona, passió i compassió, per Anna Almuni**. De 18 a 20 h. Espai d'Interioritat Francesc Palau. Barcelona.
- **Concert amb The Glasgow Academy**. 18 h. Església de Sant Gaietà Pares Teatins. Barcelona.
- **Espirituals sense religió? Laia de Ahumada a Cardedeu**. 19 h. Centre Cultural - Teatre Auditori Cardedeu.
- **Soc Gai ¡Oy Vey! Un gai a la comunitat jueva, amb Eli Nassau**. 20 h. Organitza Mozaika. Casa Adret. Barcelona.
- **Una mirada al nostre avui des del llibre del Gènesi II, a Igualada**. De 20 a 21 h. Locals parroquials de Santa Maria. Igualada.

Dimecres 16 d'octubre

- **Nova delegació de Mans Unides a Barcelona**. 12:30 h. Mans Unides - Barcelona.
- **Simone Weil, dona mística compromesa, per Josep Otón**. De 18 a 20 h. Espai d'Interioritat Francesc Palau. Barcelona.
- **Déu i les lleis de la natura, amb David Jou**. De 18:30 a 21 h. Seminari de Vic.
- **Diada de Sant Galderic 2019**. De 19 a 21 h. Parròquia de Sant Pau del Camp. Barcelona.
- **Dansa contemplativa al monestir**. De 20 a 21 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Mostra sobre Joan Martí i Alanis a Alcover**. 20 h. Museu d'Alcover.
- **Aprendre a mirar amb alegria, amb Simó Gras**. 20 h. Parròquia de Sant Joan Baptista. Reus.

Dijous 17 d'octubre

- **Presentació del llibre 'Educació Integral i Transformació del Sistema Educatiu de Catalunya'**. 18 h. Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna - URL. Barcelona.
- **Dorothy Day, amor per la justícia, per Neus Forcano**. De 18 a 20 h. Espai d'Interioritat Francesc Palau. Barcelona.
- **Mahabbat: retorn als afectes de l'ànima**. 18:30 h. Organitza Espai Avinyó. Espai Francesca Bonnemaison. Barcelona.
- **La missió universal en l'Església local, amb Eloy Bueno de la Fuente**. 18:30 h. Centre Tarraconense "el Seminari". Tarragona.
- **Sopar solidari de Càritas al Mas Marroch de Vilablareix**. 19:30 a 22:30 h. Vilablareix.
- **Jesús Renau presenta el seu nou llibre 'Suport'**. 19:30 h. Casal Lloïola. Barcelona.

- **Acompanyar per alliberar, per Josep M. Forné.** 19:30 h. Rectorat de la Universitat de Lleida.

Divendres 18 d'octubre

- **La Luz en los Evangelios.** Del 18 al 20 d'octubre. Casa Mare de Déu de Montserrat. Caldes de Montbui.
- **Pregària profunda - Aprofundiment (català).** Del 18 al 20 d'octubre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Concert d'amistat - Cantata Catalunya 2019.** 16:15 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.
- **Conferència "L'origen de l'arquitectura cristiana".**

De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.

- **Vetlla de pregària per a joves.** De 22:30 a 23:45 h. Parròquia de Sant Llorenç. Lleida.

Dissabte 19 d'octubre

- **Tren Missioner - Dòmnd 2019.** Montserrat.
- **Sortida al Monestir de Sta. M. de Ripoll.** Organitza Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB).
- **Trobada d'Animadors de Cant.** Parròquia de la Mare de Déu de Núria. Barcelona.
- **Religions, dones i pau.** De 9:15 a 13:30 h. Casa Goferichs. Barcelona.

- **Pensament filosòfic i identitat a Catalunya.** De 10 a 19 h. Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri. Barcelona.

- **El Càntic dels Càntics: un poema d'amor, amb Teresa Forcades.** De 10 a 12:30 h. Monestir de Sant Benet de Montserrat.

- **Taller de cant gregorià i polifonia.** De 10:30 a 13 h. Can Barra. Sant Quirze del Vallès.

- **Mataró per Càritas.** De 11:30 a 21 h. Càritas Interparroquial de Mataró.

- **Santa Teresa de Jesús. Curs amb Teresa Forcades.** Del 19 d'octubre al 13 de juny. De 15 a 17:30 h. Monestir de Sant Benet de Montserrat.

- **Missa brevis de St. Joannis de Deo, de Haydn.** De 20 a 21:30 h. Teatre Monumental. Mataró.

Diumenge 20 d'octubre

- **Visita al monestir de Sant Pere de les Puel·les.** De 11:30 a 13:30 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Concert de l'Orfeo Laudate.** 17:30 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.
- **Ramon Currià Caelles (1881-1961): Els manuscrits de Norwich.** De 18 a 19:15 h. Església de Sant Francesc d'Assís (Poblenou). Barcelona.

Ens sumem al [#DiaMundialdeSalutMental](#). Creiem important generar elements d'inclusió i sensibilització social respecte al col·lectiu de persones que pateixen algun tipus de trastorn (com a les seves famílies) per donar-li la volta a la seva situació de vulnerabilitat.

9:00 - 10 oct. 19 - Hootsuite Inc.

L'alumnat de 3r ESO C està gaudint d'una jornada de convivència a Martí-Codolar [#reflexió](#) [#cohesiódegrup](#) [#amistat](#) [#SomClaret](#)

13:02 - 10 oct. 19 - Twitter Web App

Donem per inaugurar el primer trimestre del Centre de Pastoral Juvenil Marista! Quin èxit de participació! Moltes gràcies a tothom!! 🙌👏 Ben aviat penjarem tota la programació! De moment us avancem que el proper 29 d'octubre a les 19.30 h vindrà [@GreenpeaceCAT](#)! No us ho perdeu!

21:06 - 02 oct. 19 - Twitter for iPhone

Ara mateix explicant el nostre projecte de voluntariat al programa Tres60 de la Televisió de Badalona! En directe a [player.cdnmedia.tv/embed/6f1c739f](#)

19:23 - 09 oct. 19 - Twitter for Android

Avui Think Tank amb mares i pares representants dels nostres centres a [@Clickedu](#) Sumem sinèrgies i aprenem plegats per seguir donant el millor servei [#intensament](#) [#escolaoberta](#)

18:48 - 09 oct. 19 - Twitter for Android

El Juanje de l'Ateneu i la Conchis Aguilar, antiga directora i titular del nostre centre han fet el pregó amb què hem donat per inaugurar els actes de celebració del nostre 50è aniversari que s'estendran al llarg de tot el curs.

13:10 - 10 oct. 19 des de Badalona, Espanya - Twitter for Android

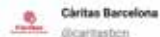

Avui, 10 d'octubre, és el [#DiaMundialSalutMental](#), un bon moment per reivindicar els drets de les persones amb problemes de [#salutmental](#) i lluitar contra l'[#estigma](#). Coneix la seva realitat i ajuda'ns a compartir-la! [bit.ly/3255qyr](#) [#BatecsSJD](#)

1:04 Aragó San Rafael i 9 més

12:13 - 10 oct. 19 - Twitter Web App

Aquesta tarda, amb motiu del dia mundial pel treball decent ✨, ens hem concentrat a la Plaça Sant Jaume per demanar un [#treballdecent](#) i un sou digne 🙌👏👏

1:01 Oriolisme i Justícia i 6 més

18:29 - 07 oct. 19 - Twitter Web App

Mar, port i diàleg interreligiós. Stella Maris i el GTER han organitzat el primer viatge interreligiós pel port de BCN. Descoberta de 40km pel port de Barcelona. S'ha conegut com funciona aquesta part de ciutat. El port és un espai natural de trobada de gent de totes les religions.

21:51 - 10 oct. 19 - Twitter Web App

[@Pontifex](#): "Demanem al Senyor que ens ensenyi a no combatre les persones, sinó el mal que les inspira, a no anar contra els altres, sinó a voler-los conèixer" [#AudiènciaGeneral](#)

13:36 - 10 oct. 19 - Twitter for iPhone

Avui és la [#MaredeDéu](#) del [#Roser](#) [#Rosario](#) [#7octubre](#) [#santoral](#) [@santoralcat](#)

7:02 - 07 oct. 19 - Twitter for iPhone

Una experiència vivencial dins de l'itinerari que ofereix el Casal Don Bosco a [@marticodolar](#). Un grup de nois i noies de [#2ESO](#) han reflexionat i compartit els seus pensaments sobre ells i la seva vida a partir de dinàmiques i del joc. [#ConvivènciesCristianes](#)

22:07 - 09 oct. 19 - Twitter for Android

Un any més sumem junts per a la formació dels futurs [#docents](#)! 🙌👏

[@BlanquernaFPCEE](#), [@EscolaCristiana](#), [@EscolesFEDAC](#), [@VedrunaCat](#) i Jesuïtes participen en la 2a edició del programa pilot per a estudis de segones titulacions dels graus en Educació Infantil i Primària.

8:59 - 09 oct. 19 - SocialElephants

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

